

కళాక్షేత్రం

సినిమాలో రాజకీయాలు

సినిమాలలో రాజకీయాలు జొప్పించడం మంచిదా, కాదా అనే విషయం చర్చనీయాంశం. సినిమాలలో రాజకీయాలు ప్రవేశ పెట్టడం ఘోర నేరమేమీ కాదు. రాజకీయాలే కాదు, మరే విషయమైనా సులభ గ్రాహ్యంగా, వాస్తవికంగా, సహజంగా చిత్రం లిలే సీనిమాలు పాడవవు. కథలోగాని, కథా గమనంలోగాని ఆతుక్కురోయి, తెచ్చి పెట్టినట్టు గాకుండా, వాస్తవికంగా సోచరించే సన్నివేశాలు సదా వాంఛనీయమే. ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో రాజకీయాలు చేసుకోవచ్చు పాపమేమీ లేదు.

కానీ వచ్చిన భయమేమిటంటే మన నిర్మాతలు కొందరు సవ్యమైన కథా వస్తువును తీసుకుని గూడా చిత్రాన్ని రమ్యంగా, జనరంజకంగా తయారు చెయ్యలేరు. చిన్న విషయాల్ని, స్వల్ప సమస్యల్ని కూడా తీసుకుని సహజంగా నిరూపించలేరు. అటువంటి వారిని రాజకీయాలు కూడా సినిమాల్లో జొప్పించమని ఉత్సాహం యిస్తే ఏమీ ప్రమాదం వస్తుందోనని యీనాటి ప్రేక్షకుల భయం. ప్రస్తుతం నిర్మాతల్లో ఏ ఒక్కరూగూడా ప్రజాభిమతాన్ని పాటించి చిత్రాలు తీయడం లేదు. అయినా ప్రజలూ, కలలా వారివారి ఆభిరుచుల్ని నిరంతరమూ బ్లడ్డిస్తూనే వున్నారు. చిత్ర నిర్మాతలు వారి ఆవకాశాలు, సదుపాయాలు, డబ్బు, చూసుకుంటున్నారేగాని ప్రజలకు కావలసిన సినిమాలు తీయడంలేదు. ఈ పరిస్థితిలో ప్రజాభిప్రాయ మనేది ఆరణ్యరోదనమే. అయినా

ప్రజలుమాత్రం తమ వాంఛలు వెల్లడి చేస్తూనే వున్నారు. ఆలాగే ప్రజలు రాజకీయాలు సీనిమాల్లో వుండాలని ఎప్పుడూ కోరలేదు. ప్రజలు కోరలేదు గాబట్టి, ప్రజాభిప్రాయానికి వ్యతిరేకంగా వుండటమే నిర్మాతల ఉద్దేశం గాబట్టి, ఏచిత్రానికైనా యీరోజుల్లో డబ్బు వస్తుంది గనుకనూ, కొంతమంది నిర్మాతలు తమ చిత్రాల్లోకి రాజకీయాలు ప్రవేశ పెట్టారు.

రాజకీయాలతో తీసిన చిత్రాలు కొన్ని బాగున్నాయని ఒప్పుకొనక తప్పదు. ఆ నిర్మాతలు, దర్శకులు సమర్థులుగాబట్టి ఆచిత్రాల్ని బాగా తీశారు. చేతగాని నిర్మాతలు రాజకీయాలలో చెలగాటలాడి చేతులు కాలిస్తున్నారు.

రాజకీయాలు సహజంగా చిత్రాల్లో నిరూపించగలిగే సమర్థుల్లో శాంతారావు ఒకడు. బ్రిటిషువారి పరిపాలనలో, వాళ్ల హిందూ ముస్లిమ్ విభేదాలు పెంచి, విభజించి పాలించు ఆనే సూత్రం అక్షరాలా పాటిస్తున్న రోజుల్లో- శాంతారావు 'పడోసి' అనే చిత్రాన్ని తీశాడు. పడోసి చిత్రం చక్కని సంచితాన్నిచ్చింది. హిందూ ముస్లిములు వేరువేరు మతానుయాయం లయన ఒకే తల్లి బిడ్డలు-భారతమాత బిడ్డలు. కలసివుంటే విడదీయగల్గేవారేవరూలేరు. వారి వికమత్వం గ్రాహ్యత్వానికి, చేత తేనునికి, లోక కల్యాణానికే దారి తీస్తుంది. కొత్త కొత్తగా ఉద్భవిస్తున్న హిందూ, ముస్లిం విభేదాలు వట్టచాల్లోనే తల యెత్తుతున్నాయిగాని, వట్టిటూళ్ళూ చుత భేదాలు తేకుండా కలిసిమెలిసి

పుండుకాదు. ఇటువంటి చిహ్నాలకు సంబంధం
చక్కని చిత్రం తీకడ కాంతారావ్. ఇది
రాజకీయాలుకు సంబంధించిన కాదు చిత్రం
అవ్వాలా!

జాతీయ చిత్రం - దీనికర్తాత్వం వహించిన
కాంతారావ్ యిటువంటి చిత్రాలే యింకా
వీక్షించిన భయపడి యుద్ధకాళాని చిత్ర నిర్మా
తగా నియమించారు. అంతర్జాతీయ కర్మకార్య
ప్రభావం కంపెనీలో చిరికం. కావడం, ఆకం
పెరి అర్థంగా చెప్పినట్లు జరిగింది. కాంతా
రావ్ యుద్ధకాళం అని చెప్పేటే అనేక సైన్
విద్యులు కన్యాలు. అంతకు ముందూ అతన్ని
పొగడంతో ముంచెత్తిన ప్రిన్సిపాల్ గా మర్రిగ
అనుకంగా విసుర్చించింది. కాంతారావ్ కవరక
రాజీనామా యిచ్చేసి యింతకంటే జిచ్చాడు.
'రాజకీయాలే కళానిందిం' అనే పుస్తకం రచ
నాని మూడో చిత్రంగా 'కావ్యం కావ్యం'కి
అయర్ కమీషన్ అనే చిత్రం తీకాడు. అది
సూత్రా రాజకీయాలుకు సంబంధించినవి. చైరా
మీద జిహ్వాకు కలిగిన అప్రకటిక యుద్ధం
చైరీయం అంటూ రోగాలతో కలిగిన శక్తి,
పంకజాతక శాస్త్రం గా పనిచేయాలి భారత
చేతం అని కాంతారావ్ కావ్యం కలిగించాడు.
సాక్షాత్తులను కవరిచెట్టి చైరీయం కలిగించాడు.
నిజాత్తుం అక్కడే తనచాదు. అందులో
కావ్యం వచ్చింది. అతను చిన్న రోగాలక
'చెట్టి' కోసం ఆశ్రయించి తన కలిగించాడు
ఎక్కించుగా, చేర్చిన కనుమరేమి అని చైరా
చైరీకలిగిన, ప్రజలకు అందరికీ యిస్తాడు. చివరిక
అనే చిన్నరంగంలో అతడు అనుకంగా ప్రేమించ
తన భార్య విజ్ఞానం కవరి చేసిపోతాడు.
కాంతారావ్ యీ చిత్రం అయోధ్యచైరీ కీర్తి
నార్థించి చెట్టింది. ఇంక ఇంకాంతర్జాతీయ
కాంతారావ్ నిర్ణయం చేసిపంపనావుడు.

ఇటీవల కాంతారావ్ కు కొన్ని మార్పులుండవు,
అందరికీ తెలిసాన్ని. సూచిస్తూ, ప్రజా శక్తి
ఎలా చెప్పాలో నిరూపిస్తూ 'అచ్చం చేక' అనే
చక్కని చిత్రం తయారుచేశాడు. అయితే యీ
చిత్రానికి కాంతారావ్ అందిన ప్రాతిభాకం
ప్రేమకలిగి కర్మమందిరా తాతను.

ఇటీవల స్మరణమైన నాగస్మర విద్యార్థి
జి. వై. తిమ్మయ్య (నామముంద్ర)

కాంతారావ్ కర్తాత్వం రాజకీయాల
చక్కగా చిత్రంచే గల్గినాడు. సాక్షారావ
మాటే. కాని సాక్షారావ మాటే చిత్రాన్ని
చిత్రికాత్వం ప్రాధాన్యం కలిగించింది. అది ఆ
రాజకీయాలు, పూర్వపు సంబంధాలే వచ్చి
తల్లిం, అలాగే రాజులు, ప్రజలు కార్యం,
భర్తం, ప్రజాసాక్ష్యం పనిచేసిన యిచ్చి. సాక్షా
రావ్ మాటే అంతయంతే వచ్చింది. అది కలిగి
అనిగా చిత్రించగలడు. దీనికే అతడు తీవ్ర
ప్రకారం, నిరంతరం, పుస్తకం వంటివైన
చిత్రాలే కావాలి.

కొన్ని చిత్రాల్లో యీ కుర్చుకున్న పిల్ల
మార్చాలి 'చెట్టి' చాలా నిమ్మ రాజకీయ
చిత్రించిన సూత్రావంది ప్రేమకలిగి అభిప్రాయం,
అభిప్రాయం (చిత్రించిన సూత్రావంది) సూత్రావంది
చేశారు, ఆ కర్తాత్వం కర్మచిత్రం కర్తాత్వం అది
ప్రజలకళ్ళు పడింటికి అనే ప్రకారం. చివరగా
నాకు కాంతారావ్ యీ కర్మచిత్రం. అప్పుడు
కావ్యం నే నా మాత్రం కంప్రమాణం చేక
భూలాభం చేకయి చిత్రించానుంటే చి
రీకలిగి అంటే. చివరకే చిత్రంగా నే ను

'టీవ్ వర్క్' కనిపిస్తుంది. అంత సహకారం వుండి ఆ విధంగా వెబ్బలిష్మ చిత్రం అదొక్కటే నాకు కనిపిస్తుంది. షహీద్ చిత్రం చూశాక వీదో ఒక అంశం ఆ చిత్రంలో గోచరిస్తుంది. అది చెప్పలేని అంశం. నిర్మాతలు చిత్రం ద్వారా నిరూపించదలచింది నిరూపించలేకపోయినారు.

'షహీద్' అడుగు జాడల్లోనే నడిచింది యీ మధ్య జచ్చిన 'మన దేశం' అనే కేలుగు చిత్రం. రెండు చిత్రాల్లోనూ కొన్ని కొన్ని ఘట్టాలు దేశ భక్తి ప్రపూరితమై కళ్లకు కట్టినట్టుగా వున్నాయి. యీ సత్యాన్ని వర్ణన వాదనరు. కాని మన దేశం చిత్రంలో కథా నాయకుడికి వదిసెగారి మీద వున్న గౌరవం, భక్తి, ప్రేమ, షహీద్ చిత్రంలో రావెకు కిలమీద వున్న ప్రేమ దేశ స్వాతంత్ర్యపోరాటంలో ఆడుగుడుక్కి అడ్డు తగులుతుంది. మరి నిజంగా మనదేశ స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో మన నాయకు లెవరైనా యిలా చేశారా? దేశం మీద నిజమైన ప్రేమ వున్న వాడికి వ్యక్తులమీద ప్రేమలు అడ్డు తగులు తాయా? ఒక దేశ తడ్డు జగతికా ఆ ప్రేమలను జయించలేనివాడు దేశానికి ఏమి చెయ్యగలడు? వీటికి ఆ నిర్మాతలు జవాబు చెప్పలేరు. వారు దేశం, ప్రజలు, అనే పేరుతో బాక్సాఫీను డబ్బు, విజయం సంపాదించ దలచుకున్నారు. ఇది కళా ద్రోహం.

మన దేశంకంటే ద్రోహి చిత్రంలో వున్న రాజకీయాలు బాగున్నాయి. అందులో గంగా ధరం భూకంపాలు, తుఫానులు ఆని వంకపెట్టు కుని చందాలు వసూలు చేసి మింగి పేస్తూంటాడు. ఆయన దేశ సేవకుడని పెద్ద పేరు. ఈ చిత్రంలో డాక్టరు కొత్తగా వెళ్ళయిన భార్యను సైతం లెక్క చెయ్యకుండా బీదవారికి, రోగులకు నిరం తరం సాయం చేస్తూ వుంటాడు. చివరకు అతని ప్రజా సేవ భార్య చెడు త్రోవలు తొక్కడానికి, మామగారు కత్తి గట్టడానికి, అతనెన్నో అప నిందలు మొయ్యటానికి దారి తీస్తుంది. అయినా అతను తన లక్ష్యంలో చలించడు. అదే ఆతనికి ఆంధ్రుని విజయాన్ని చేకూరుస్తుంది. ఈ మాత్రం సులభ గ్రాహ్యమైన రాజకీయాలలో సున్నితమైన కథావస్తువులో తీసిన ద్రోహి చిత్రమీద

పీర్వతేని యితర నిర్మాతలు రెండోసారి సెన్సార్ దృష్టిని సారించజేశారు.

ఇంతకూ చెప్పవచ్చే దేమిటంటే కథానం విధానంలో మిళితమయే రాజకీయాలు తీసుకుని చిత్రం జనరంజకంగా తయారు చెయ్యవచ్చు. కాని రాజకీయాలు మాత్రం ప్రజలను మోసం చెయ్యటానికే. అదే బాక్సాఫీను విజయతంత్రం గానూ తీసుకోతాడు. అధికారంలోవున్న రాజ కీయవర్గాన్ని అణచేవనిగా ఆకాశపుటంచుల కెత్త గూడదు.

బ్రిటిషువారి హయాంలో ప్రకాశ్ సిక్సర్లు వారి 'పోలీసు', ఫిల్మ్స్టాన్ వారి 'షికారీ', సేలం మోడర్న్ ఫియేటర్లు వారి 'బర్బారాణి' అనే చిత్రాలు విడుదలయాయి. షికారీ అను, బర్బారాణి కథకు ఏమీ సంబంధం లేకుండా జపాను వాళ్లను ప్రవేశపెట్టి వాళ్ళను రాక్షసు లుగా, అతిశూరులుగా నిరూపించారు. పోలీసు చిత్రంలో అనాటి పోలీసుల్లో లేని సుగుణాలన్నీ వున్నట్టుగా చిత్రించారు. ఈ బాధలన్నీ ప్రజలను తప్పదారి నోక్కించి అనాటి ప్రభు త్యాదరణ పొందటానికి వడినపాట్లు. ఆరోజుల్లో నిర్మాతలు, దర్శకులు, యిలాటి చిత్రాలు తీసి వీలయితే 'రావుబహద్దరులూ', 'దివాన్ బహద్ద రులూ' కూడా ఆవుదామని ప్రయత్నించారు.

కాబట్టి ప్రజలకు ఉపయోగంలేని, వాస్తవిక తకు దూరంగావుండే రాజకీయాలు సినిమాల్లో అనవసరం. సులభ గ్రాహ్యమై, ప్రజలకు, ప్రభు త్యానికి ఉపకరించే రాజకీయాలు సినిమాల్లో ప్రవేశపెట్టడం వల్ల తప్పలేదు సరిగదా, వాంఛ సీయం కూడా.

'సుబుద్ధి'

